

името византийски. Тѣ не сж тѣй хубави както нѣкогашнитѣ римски монети. Още презъ 3 вѣкъ следъ Христа монетитѣ ставатъ груби, отличителнитѣ черти на императоритѣ се губятъ и всички образи си приличатъ. Това влошаване продължило все повече и повече. Нѣмало вече нѣкогашнитѣ художници, и монетитѣ станали груби, съ неясни и неточни изображения. До 7 вѣкъ тѣ имали надписи на латински, а по-късно на

Медна монета отъ Ив. Асенъ II.

грѣцки, и нѣкогашнитѣ изображения на opakoto били смѣнени съ образитѣ на Спасителя и на нѣкои светци. Тия монети се срѣщатъ много често у насъ.

Старитѣ бѣлгарски монети. По всичко личи, че първитѣ бѣлгарски ханове и царе не сж сѣкли пари, защото нѣмали нужда отъ тѣхъ. По онова време търговията въ Бѣлгария била слабо развита, и размѣната ставала съ самитѣ предмети, за което споменахме по-рано. Когато трѣбвало да си купятъ нѣщо отъ по-далечъ, освенъ съ предмети, старитѣ бѣлгари си служели и съ византийски монети, които прониквали чрезъ търговията и чрезъ данѣка, който плащали византийцитѣ. Съ време животътъ на бѣлгаритѣ ставалъ по-сложенъ, тѣ имали нужда отъ повече купени нѣща, но продължавали да си служатъ съ византийски монети. Досега ние не притежаваме монети нито отъ царь Бориса, нито отъ Симеона, макаръ да сж имали и злато, и държавническа гордостъ. Отъ първото царство за сега сж на-